

Климент Охридски
Поучение за Преображение
Господне

Братя, послушайте да ви кажа какво се случи на днешния празник. В днешния ден, братя, Господ наш Иисус Христос откри на учениците си славата на своето божество и показа властта си над живите и мъртвите. Защото мнозина от коравосърдечното еврейско племе не вярваха в чудесата му и казваха: „Ако той е бог или пък син божи, не би потъпкал Мойсеевия закон, който сме приели от бога; но той е противник на закона.“ И като видяха пак неговите чудеса, едни казваха, че е Илия, други, че е Мойсей или пък някой от древните пророци. Затова и учениците му се смутиха и не знаеха дали той пък не е слязъл, като е приел друг образ.

Като съществуваха такова неверие и разпри между тях, необходимо беше да покаже на учениците си славата на своето божество, за да не се безпокоят и те. И затова, качвайки се на Таворската планина, взе със себе си Петър, Яков и Йоан и им откри, че той е синът Божий, за да не се съмняват и да не мислят напусто. А като се изкачи на планината, лицето му светна като слънце и дрехите му станаха бели като сняг. И веднага им се явиха Мойсей и Илия, беседвайки с Христа: единият за страданията, които щеше да претърпи заради нас, а другият за закона, който им бе дал и преди възплъщението сам господ бе написал със своята ръка. Но не го пазеха и самият законодател искаха да убият.

Учениците видяха неговата божествена слава и паднаха ничком, не можейки да гледат блясъка на лицето му. И чу се глас от небето, който казваше: „Този е моят син, него слушайте!“

Като чухме, братя, и ние този глас, да не се леним, но да пазим заповедите му. И рече Господ: „Това ви заповядвам – да се обичате един други, както аз ви обикнах и заради вас се възплътих. Бях гладен, жаден и гол, жадувайки вашето спасение. Заради вашата храна ще ви наситя с небесно ястие. И поради скромната дреха, която дадохте на бедния, ще ви облека в нетленна одежда.“

Като чухте, братя, това, не оттегляйте сърцето си от бедните, защото не тям даваме, а на самия наш Христос Бог. А чакайки от него милост, да се погрижим за покаяние. Защото не знаем кога ще дойде смъртния час и ако ни намери в злоба, без покаяние, то как ще бъдем осветени. Тогава не ще можем нито да се каем, нито да помогнем на бедните, нито пък да пазим заповедите. Затова да се погрижим да придобием преди смъртния час чест и слава, та и на нас да рече господ: „Добрий и верний ми рабе, в малкото бе верен, над много ще те поставя. Участвай в радостта на Господа своего.“ В Христа Господа наш, комуто е славата.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11546>]